

РЕШЕНИЕ

№ 4167

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 14.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7046** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба от „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Германия срещу Решение №Р. 3000-1189/19.05.2020г. на Директора на ТД Тракийска на Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е в противоречие с материалния закон и при издаването му са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, постановено е при неправилно възприета фактическа обстановка. Жалбоподателят е представил всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013 за приемане на М.. Последният не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или на по-ниска цена от покупната им стойност. Нито един документ не е бил оспорен от митническата администрация, нито е приет за неистински или подправен. Митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между жалбоподателя и крайния клиент – международната търговска верига LIDL. За конкретната стока дружеството реализира печалба, изчислен за един по-дълъг едномесечен период, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени по цени по-ниски от митническата стойност. Налице са били основания за определяне на митническата стойност по метода, регламентиран в чл.74, пар.2, ал.4 от М.. Стандартната вносна цена на доматиите е била по-ниска и от конкретните продажни цени на стоките след вноса им,

което означава, че вносно мито не се дължи, респективно финансовият интерес на ЕС не е бил ошетен.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. Претендира разноски в размер на 650 лева. Постъпили са писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД Тракийска на Агенция „Митници“, не изпраща представител в последното съдено заседание.

Съдът, предвид събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.04.2019 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 19BG003010003375R0, с вносител О. Ф. Т. Л. Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни домати, тип кръгъл розов с произход Р. с нето тегло 6160кг. Като доказателство за турския произход на стоките от гореспоменатата митническа декларация е представен и приет сертификат за движение Е..1.

За доматите е декларирана митническа стойност 19729,57лв., преизчислена на 163,76 €/100 кг.

Определената от ЕК за дата 06.04.2019 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход от Р Турция е 109,5 €/100 кг. При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (163,76 €/100 г.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (109,5 €/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 542,15 лв.

На 06.04.2019 г. О. Ф. Т. Л. Г. е уведомено, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпечението е внесено в пълен размер от пълномощника на О. Ф. Т. Л. Г. – [фирма].

На 03.05.2019г. О. Ф. Т. Л. Г., чрез пълномощника си [фирма], представя доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партида. Цялото количество 6160кг. пресни домати, тип кръгъл розов е продадено на цена от 165 €/100 кг.

След проверка на представените доказателства, както и допълнително представените на 11.09.2019г. е установено, че стоката – пресни розови домати е продадена на цена, която е по-ниска от цената на придобиване, с декларираните разходи в митническата декларация, изчислени на 170,71 €/100кг. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворително доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стоката депозит в размер на 542,15лв. е задържан за заплащане на вносните мине на основание чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

В съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо от 19.11.2019 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Тракийска, с което за стоката пресни домати тип кръгъл, розов по МД с MRN 19BG003010003375R0 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и

предоставеното обезпечение в размер на 542,15 лв. ще бъде усвоено. [фирма], в качеството му на пълномощник на О. Ф. Т. Л. Г., депозира възражение като твърди, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, който определя реда и условията за доказване на достоверността на декларираната митническа стойност при внос на пресни плодове и зеленчуци не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или на по-ниска продажна цена от покупната им стойност и не изключва представените документи от кръга с доказателства, чрез които се доказва реалността на търговската операция.

Възражението не е прието с мотиви, че пазарната логика изисква търговецът да продава дадена стока на цена, не по-ниска от цената, на която той я е придобил. Пълномощникът на вносителя твърди, че регламентът не му вмениява задължение да докаже, че е продал стоката на цена, по-висока от декларираната вносно митническа стойност. Достатъчно е да представи доказателства, че е пласирал стоката. Според митническите органи, когато прилагането на митническата ставка зависи от вносната митническа стойност на внасяната стока, митническите органи трябва да проверят достоверността на тази цена като я сравнят със С., изчислена от ЕК за конкретния продукт с конкретен произход. В чл. 75 от Делегиран регламента (ЕС) 2017/891 при дефинирането на задължението на вносителя е използван глаголят „да докаже“, а не „да покаже“. Регламентът задължава митническите органи, за да освободят представеното обезпечение, да изискат от вносителя доказателства, че стока, която е закупена на цена, по-висока в сравнение със С. (с повече от 8 %), е освободена според условия, потвърждаващи достоверността на тази висока цена. При проверката на митнически декларации, за които е възниквало обезпечение, митническите органи винаги търсят продажба на печалба, за да приемат коректността на декларираната вносна стойност. Доколкото смисълът на търговската дейност е тя да реализира печалба, а не да генерира загуби, административният орган не приема за достоверен фактът, че търговецът е закупил стока с високо качество на висока цена, за да я продава евтино, както и не се приема за логично твърдението на пълномощника на вносителя, че продажбата в ЕС на по-ниска цена потвърждава достоверността на високата вносна цена.

Себестойността на стоката преди продажбата ѝ на територията на Р България на търговска верига Л. е изчислена от митническия орган по данните, декларирани в митническата декларация и налични по представените документи по следната формула: 18505,59 лв. (цена) + 1223,98 лв. (транспорт до ЕС) + 737,99 лв. (транспорт в ЕС) = 20567,56 лв. или преизчислено в €/100 кг. = 170,71 €/100 кг. При сравнение на числата за стоката – вносна митническа стойност (163,76 €/100 кг.), себестойност на стоката преди продажбата в България (170,71 €/100 кг.) и цената, на която стоката е продадена в България на търговска верига Л. (165 €/100 кг.) ясно се вижда дисбаланс. С горните мотиви, директорът на ТД Тракийска е издал своето решение, с което, на основание чл.29 от регламент (ЕС) №952/2013г., вр. с чл.19, ал.7 от ЗМ, за стоката пресни домати, тип кръгъл розов по MRN 19BG003010003375R0 от 06.04.2019г. е постановил да се коригират определени елементи, включително на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 е отказал да освободи представеното обезпечение в размер на 542,15 лева и същото е задържано като плащане на дължимото вносно мито. На основание чл. 75, параграф 6, алинея 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 размерът на митото, който следва да бъде събран,

включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (06.04.2019г.) до датата на събиране на дължимото мито. В група данни 4 (информация за определяне на стойността и данъците) вписванията в клетка 47 се коригират по следния начин:

- ЕД 4/6 (дължим размер на вносното мито - A01): да се чете – 542,15 лв.
- ЕД 4/5 (ставка мито): да се чете 8,8011
- ЕД 4/4 (данъчна основа - B00): вместо 20567,56 лв. да се чете 14572,60 лв.
- ЕД 4/6 (дължим размер на ДДС - B00): вместо 4113,51 лева да се чете 2914,52 лв.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя е назначена съдебно – икономическа експертиза, заключението на която е прието от съда като вярно и професионално изготвено. Вещото лице, след като е анализирано приложените по делото доказателства, е дало заключение, че цената, която е договорена и платена от „О. Т. Л.“Г. за закупуване на процесната стока от Турция е 9 461,76 евро, единичната цена е 1,536 евро или 163,76 евро / 100 кг (с включени разходите по транспорта). Налице е съответствие на тази цена на стойностите, обявени от жалбоподателя в депозираната молба за възстановяване на депозита.

Вещото лице и изчислило по втората поставена му задача, каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза и какъв е размера на вносното мито, изчислен на база тази стойност. Според него, митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната е 10 164,00 евро или 165 евро за 100 кг. Вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация 06.04.2019 година, следва да бъде 0 %.

При горната установена фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция правни следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес да обжалва и в срок. Разгледана по същество се явява основателна.

Решението е издадено от компетентен орган, в изискуемата форма, но в нарушение на изискванията за определяне на митническата стойност на стоки, внасяни на територията на ЕС, съобразно регламент Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74.

В чл.70 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от М. при определяне на митническата стойност,

към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза. Съгласно 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавен „Вторични методи за определяне на митническата стойност“:

1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д). Съгласно чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение

на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел, размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Според пар.5 на чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Според пар.6 ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) №952/2013. Последният член урежда единствено момента за вземане под отчет. Размерът на митото, който следва да бъде събран или остава да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение до датата на събиране на дължимото мито. Прилаганият лихвен процент е този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство.

При така очертаната нормативна уредба и въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че издаденото решение е незаконосъобразно. Анализът на посочените разпоредби сочи, че установената в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 процедура е по същество средство за защита на финансовите интереси на Общността при вноса на стоки, за които се прилага системата на входните цени. Целта на установения механизъм, свързан с представянето на гаранция е, първо, да се засили контролът и извършването на проверки относно митническа стойност на стоките, когато тя

се определя по метода на договорната стойност, и на второ място, да се улесни и обезпечи ефективното събиране на дължимите митни сборове в случай, че не се потвърди достоверността на декларираната митническа стойност.

Разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 обаче, не установява нов способ за определяне на митническата стойност на стоките, т.е. посочената процедура е насочена преди всичко към засилване на контрола, осъществявани от страна на митническите органи, с цел проверка относно спазването на условията за определяне на митническата стойност по договорния метод. Делегиран Регламент 2017/891 не изключва възможността за прилагане метода на договорната стойност, ако митническата стойност, определена по този начин, се отклонява от фиксираната стойност при внос с над 8 %, стига да са налице убедителни доказателства, че именно това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Един от приетите като надеждни критерии за достоверността на декларираната пред митническите органи договорна стойност е цената, по която стоката е реализирана на пазара след освобождаването за потребление, тъй като обичайната търговска логика предполага, че стоката се продава на по-висока цена, отколкото е закупена и съответно внесена в Европейския съюз. Този критерий обаче не се абсолютизира от законодателя, поради което и не е изрично и категорично установен като (единствено) условие за вземането на решение относно освобождаването на гаранцията. Регламентът изисква вносителят да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките съобразно чл.70, параграф 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

След като митническите органи са приели, че представените пред тях доказателства не са удовлетворяващи и са отказали да признаят декларираната от дружеството митническа стойност, определена по метода на договорната стойност, то е следвало да пристъпят към прилагане на някой от **вторичните методи за определяне на митническата стойност**, които дефинира чл.74, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013: Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат **последователно букви от а) до г) от параграф 2**, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

В приетата по делото съдебно – икономическа експертиза вещото лице е успяло да изчисли митническата стойност по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, както и размер на вносното мито, изчислен на база тази стойност. В оспореното Решение на Директора на ТД Тракийска на Агенция „Митници“ обаче не се съдържат никакви мотиви, последователно изложени относно евентуална приложимост на методите от букви а) до г) от параграф 2 на чл.70, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се

определи митническата стойност на стоките. Това, според настоящата съдебна инстанция представлява неприлагане на правилата за определяне на митническата стойност и постановяване на немотивирано и незаконосъобразно решение, чрез използване на метод, който не е предвиден. Ползвана за определяне на митническата стойност в оспореното решение е определената от ЕК за дата 06.04.2019г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход от Р. – 109,50€/100кг, която има значение единствено в процедурата за определяне размера на гаранцията, предвидена в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според пар. 2 на чл.75 от цитирания регламент, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел, (има се предвид само за целите на определяне и предоставяне на гаранцията) размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Следователно, необосновано и в нарушение на Регламент (ЕС) № 952/2013 митническият орган в оспореното решение е определил митническата стойност на внесените на 06.04.2019г. от О. Ф. Т. Л. Г. с митническата декларация с MRN 19BG003010003375R0 пресни домати, тип кръгъл розов с произход Р. с нето тегло 6160кг. Решението като незаконосъобразно следва да се отмени, като преписката се върне на компетентния орган за ново произнасяне по искането за освобождаване на предоставената гаранция.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото - за държавна такса, възнаграждение на вещото лице и адвокатско възнаграждение, което не се явява прекомерно, съгласно представения списък, следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Германия Решение №Р. 3000-1189/19.05.2020г. на Директора на ТД Тракийска на Агенция „Митници“.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. сумата 650

/шестстотин петдесет/ лева разноси по делото.
Решението е окончателно на основание чл.160, ал.7 от ДОПК.

СЪДИЯ: